

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:

הדלקת נרות: *17:08
צאת השבת: 18:13
רבינו תם: 18:45

שבת שלום ועבורך !!!

*30 דק/קודם השקיעה

בכחות נשים צדיקות

גיליון 98

פרשת ויקהל תשפ"ב | שבת שקלים | שבת מברכין | יש לשמור על קדושת הגיליון!

מרבים בשמחה!

פנינה לנשמה

משנבנם אדר

חיבור רגשי ולימוד מתוך שמחה

אחת המטרות המרכזיות בלימוד הלכות צניעות היא לרכוש מתיקות ושמחה בקיום מצוות הצניעות ולהתחבר אליה בלב ובנפש. הכלל בידנינו הוא "עבדו את ד' בשמחה", ועל כן יש להיזהר מאוד למצוא את דרך הלימוד המעניקה שמחה ורוגע לנפש ואינה מביאה חלילה ללחצים מיותרים מהנושא.

כאשר הלימוד יעשה מתוך שמחה ומתיקות, ממילא יפתרו קשיים רבים. הלימוד יביא לחיזוק אמיתי בכל נושא הצניעות בצורה בריאה ואיתנה, וכך ההתקדמות תחזיק מעמד בעז"ה. כדי להגיע לכך, צורת הלימוד צריכה להיות מתוך רצון להתקדם ולהתחזק בנושא, אך לא מתוך לחץ מכל דבר שעדיין אינו בדרגתה של הלומדת ואינה מצליחה לקיימו. ("אם בישראל")

התחלתי ונשאתי...

התורה והטבע

התורה היא "ספר ההוראות" של העולם, הלא הקב"ה "אסתכל באורייתא וברא עלמא", ועל פי התורה נברא הכל.

אמנם, העולם מונהג על פי דרך הטבע, אך מה קורה כאשר התורה והטבע מתנגשים זה בזה?? - בחסדי ד' זכיתי לראות לכך המחשה של ממש.

מעשה זה ארע לי לפני שנים רבות. בציפורן רגלי החלה להתפתח פטריה. פניתי לרופאה ליעוץ, והיא אמרה שהרגל זקוקה לאוורור. בדיוק באותה תקופה התחזקתי בנושא הגרביים, ועברתי ללבוש גרביים עבות יותר ממה שהורגלתי עד כה.

הייתה לי התלבטות: האם לוותר על הקבלה שקיבלתי? אולי אוכל לפתור את הבעיה אם אנהג לפי הוראות הרופאה ואלבש גרביים דקות יותר?

חשבתי והתלבטתי, ובסופו של דבר החלטתי, שאם כבר קיבלתי את הקבלה, אמשך בינתיים לקיימה, וד' הרופא כל בשר ידאג לפטריה שברגל.

תקופה חלפה, ולמרבה הפלא גיליתי שאכן חוקי התורה גברו על חוקי הטבע: הפטריה נעלמה כלא הייתה, ומאז ועד עתה היא אינה מטרידה אותי יותר...

אמנם יש מקרים שבהם יש צורך לפנות לדעת תורה ולברר כיצד לנהוג, אך במקרה הזה זכיתי לראות סייעתא דשמיא מיוחדת מאת ד' להמשיך ולקיים את הקבלה שקיבלתי על עצמי.

כמה רבה הייתה שמחתי לראות בפועל את השגחת ד' המנווט את כל דרכי חיינו! (סיפור קטן מעשה גדול)

פינת ההלכה

הגרביים

צריך להקפיד שהגרביים יהיו אטומות באופן שהרגל לא תיראה דרכם. חשוב לציין שאין לסמוך כלל על עובי הדנייר מכיוון שהיצרנים טווים את הגרביים מחוטים דקים, כמו כן לפעמים מרוב שימוש הגרביים נמתחות ונעשות דקות יותר, גם מבנה הרגל יכול לגרום לגרב להיות נמתחת, ולכן צריך לשים לב לכך ולהקפיד שהגרביים יאטמו את הרגל גם במתיחה וכן לבדוקן שלא נעשו דקות יותר ע"י שימוש מרובה, כביסות וכדומה.

שאלה: שמעתי פעם שמותר ללבוש גרביים בעובי 40 דנייר האם זה נכון?

תשובה: שמועה זו היתה נכונה בעבר, אך כיום ייצור הגרביים השתנה ואין לסמוך על זה כלל, והמינימום הנדרש הוא לכל הפחות בעובי 70 או 100 דנייר, בנוסף למה שהתבאר בהלכה הקודמת.

אין ללבוש גרביים בצבע הגוף מפני שלא ניכר שהיא מלובשת בהם.

תפ"י אנון ג"א את כסיפור הישועה של צדיקות הרבים כאילו:
tzniutw@gmail.com
קו הנצמט - קו הישועה : 073-3834050 הקישי #2448 5-1



סיפור לשבת

"ונתנו איש כופר נפשו..."

לחלוטין! אבל אנחנו באמצע הכביש. תכננתי לטפל בעניין החינוכי הזה במשך השבת.

עליתי לאוטובוס. הנהג הניע. לקחתי את המיקרופון והתחלתי לדבר, כשעניי מופנות לכיוון חלון האוטובוס האחורי. דיברתי על רבי שמעון ורבי אלעזר, עץ חרובים ומעיין, אליהו הנביא בפתח המערה... הבנות היו מרותקות.

לפתע אני רואה אנשים יוצאים מהמכוניות שלהם וצועקים. הבנות מסתובבות לאחור, ומישהי צעקה: "זה הרכב של המנהל!". אני יורד מהאוטובוס. ראיתי שמוציאים אנשים מהרכב השני ומשכיבים אותם. הלב רועד. מי יודע באיזה אופן אמצא את בני המשפחה שלי? היו אלו הרגעים הקשים ביותר בחיי.

ברכב גיליתי שאשתי נפגעה באופן חמור. עדיין אי אפשר לדעת עד כמה. הבן שלוימי בן השמונה קיבל מכה חזקה מאוד בפנים ליד העין. המקום התנפח מרגע לרגע. וירד ממנו דם רב. הבחור קיבל מכות יבשות. הכובע שהשארתי אצלו התרסק לגמרי, אבל הוא יצא שלם. איזה נס שעליתי לאוטובוס ופיניתי את המקום, והוא עבר למושב הקדמי!

בתוך הבלגן נזכרתי בבני התינוק, נפתלי! הסלקל שלו התהפך לגמרי. כל האזור שלו נפגע מאוד. הבחורה שלקחה את התינוק, הצילה את חייו! אתם יודעים מי זו היתה? הנערה, שעבורה נתתי כסף, כדי שיקנו לה בגדים! זה בדיוק, אבל בדיוק 'צדקה תציל ממוות'.

בני השתחרר תוך שבוע, למרות שאמרו שהוא צריך להישאר בבית-הרפואה זמן רב. בהתחלה אמרו, שיש לו שבר רציני ושהעין ניזוקה. העין בריאה לגמרי בחסדי ה'. גם אשתי השתחררה לאחר שבועיים ללא הליכון ובלי מקל. היא אומנם נשענה על אשתו של הנהג, אבל הלכה בכוחות עצמה! (פניני עין חמד)

יום חמישי בלילה, אני מוסר שיחה מרגשת על גדלותו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ועל 'זכור ושמור'. ההתרגשות נוסקת לגבהים. אנחנו עולים על אוטובוסים ויוצאים לקראת סוף הלילה. בנות הפנימיה יושבות באוטובוס עם בנותיי. אני ברכב עם אשתי ושלושה בנים – בחור, ילד בן שמונה ותינוק בן חודשיים. הנהג הוא חבר שלי.

הגענו לטבריה השכם בבוקר. התפללנו שחרית בציון של התנא רבי מאיר בעל הנס. התוכנית היתה להמשיך משם לפקיעין, ולעצור במערה שבה התנא רבי שמעון ובנו התחבאו מפני הגזירה. תכננתי למסור במקום הזה הרצאה מרגשת בנושא של מסירות נפש.

הלב רועד. מי יודע באיזה אופן אמצא את בני המשפחה שלי? היו אלו הרגעים הקשים ביותר בחיי.

אחת המדריכות התקשרה אלי ואמרה: "הרב, הבנות ערניות למדי. נראה שלא כדאי לחכות עד שנגיע לפקיעין. אולי עדיף שתמסור את ההרצאה עכשיו באוטובוס?" הסכמתי. האוטובוס עצר וגם המכונית. פתחתי את דלת הרכב, בני הבחור יצא מהמושב האחורי, החזיק לי את הכובע ועבר לשבת במושב שלייד הנהג.

פתאום קפצה בחורה מהאוטובוס, וצעקה: "אני רוצה את נפתלי!" – התינוק בן החודשיים. הפנימיה שלנו מיועדת לבנות מגיל עשר. כאשר יש להן הזדמנות להחזיק תינוק, הן שמחות מאוד.

אשתי לא רצתה למסור את נפתלי. "תשאירי אותו כאן", היא אמרה. הבחורה פשוט לא שמעה. היא פתחה בעצמה את החגורה של הבוסטר. היא לקחה איתה את התינוק ורצה מיד חזרה לאוטובוס. התנהגות לא ראויה

להלן סיפור מופלא ביותר המעובד מתוך 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו, כי לא לחינם רבותינו אמרו 'צדקה תציל ממוות, כפשוטו ממש. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

שמי ר' חיים אליעזר רוזנפלד. סבי הקים את המוסד 'בית לפליטות' לאחר מלחמת העולם השנייה, כדי לתת מחסה לבנות שעלו מאירופה. הוא התמסר אליהן כמו אב רחום, ודאג להן לשידוכים הגונים. בהמשך, הפנימיה התמסדה, וממשיכה לקבל בנות שמסיבות שונות לא יכולות לגדול בביתן.

היום אני מנהל את הפנימיה. בסייעתא דשמיא, בזכות הצוות הנפלא שנותן את כל הלב והנשמה שלו לבנות, אנחנו מעניקים לבנות היקרות שלנו בית, עד שהן זוכות להקים בעצמן בתים נאמנים בישראל. נכנסתי לתוך בניין הפנימיה. אנחנו עומדים לפני סיום של פעילות ענפה בנושא השבת, ומתכווננים לשיא – שבת התעלות במירון. במשרד מחכה לי עבודה רבה. לתאם, לתזכר, לחתום, להחתים, להזמין, להחליט, לדון, להכריע... אני עסוק מאוד. לפתע אחת המורות ניגשת אלי עם בקשה דחופה:

"המנהל, יש לי כאן בת, שמוכרחה כמה בגדים כדי להסתדר טוב יותר". תהיתי מדוע אי אפשר לחכות עם הבקשה ליום ראשון? נושא הכספים הוא מורכב ודורש רישום מדויק. אני צריך לשלוח אישור חתום למזכירה כדי להוציא סכום כלשהו. היא מוציאה צ'ק, ואחרי זה אני חותם. צריך גם לברר, כמה יש וכמה אפשר. איך אני מארגן עכשיו כסף לקניית בגדים?

אני לא דוחה את הבקשה. הוצאתי את הארנק שלי והנחתי כמה מאות שקלים על השולחן. "זה בשביל בגדים לנערה". המורה לקחה את הכסף בתודה, ואני חשבתי לעצמי שיהיה לזכות. צריך זכויות שישמרו עלינו שבת כזאת.



קוה אל ה'

אהבת ה' מביאה לשמחה

"יום אחד לא הצלחתי לעצור את עצמי. נגשתי אל אותו אדם, ועם הרבה התנצלויות ומתוך כבוד רב, אמרתי לו, "תסלח לי, אתה יודע שלפני התפילה אסור לעשות שום דבר, למה אתה הולך למפעל של הסיגריות?"

התשובה שלו הפתיעה והפליאה אותי. וכך הוא אמר, "המרכזן במפעל הסיגריות "דובק" הוא, לא עליכם, אדם עיור, סומא. במרכזיה הותקנו לחצנים בולטים, וכשמתקבלת שיחת טלפון הוא ממשש את הלחצנים, וכך הוא יכול להעביר את השיחה למקום המתאים – למחלקת ייצור, למחלקת שיווק או למחלקת הפצה. בכל בוקר, לפני התפילה, אני נכנס למשרד של הטלפונאי ומסתכל עליו, ואח"כ אני אומר בכוונה גדולה ובתודה עצומה, 'ברוך אתה ה' ... מלך העולם פוקח עורים'."

הרי לנו, שעם מחשבה נכונה יכול האדם להגיע לאהבת ה'. רבונו של עולם, "אילו פיננו מלא שירה כים, ולשונו רינה כהמון גליו... אין אנחנו מספיקין להודות!"

כיון שכך, יכולים אנחנו בנקל לקיים "עבדו את ה' בשמחה". אנחנו אמורים להיות מוצפים תמיד, בכל עת, בגלים אדירים של תודה ושל שמחה.

יתן ה', שעם השמחה האמיתית בלב, נזכה כולנו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. (דורש טוב)

איך אפשר להגיע לשמחה בקיום מצוות?
 ע"י אהבת ה' אפשר להגיע לשמחה בעבודת ה', וע"י חשיבה נכונה יכול האדם להגיע לאהבת ה'.

מספר רבי משה פרידמן שליט"א, סיפר לי יהודי תלמיד חכם מבני ברק, שהיה רגיל להתפלל כל בוקר בבית הכנסת הגדול ברחוב רבי עקיבא. הותיקים שבינינו זוכרים, מן הסתם, שממש ליד בית הכנסת הגדול שכן בית החרושת לסיגריות, "דובק". בכל בוקר – כך סיפר – כשהיה בא להתפלל, היה רואה אדם אחד מגיע לבית הכנסת עם טלית ותפילין, אך לפני שנכנס לתפילה היה אותו אדם שם פעמיו תחילה למפעל של הסיגריות.

"לא יכולתי להבין", אמר בן שיחי. "מה היהודי הזה מחפש שם? אתה מתכוונן לתפילת שחרית, תתעטף בטלית ותתעטר בתפילין, תאמר את סדר הקרבנות... איזו מין הכנה זו – להיכנס למפעל סיגריות? כ"כ דחוף לך להיכנס לשם לפני התפילה?!"

אותו תלמיד חכם הוסיף ואמר, "הקושיה הזאת מאוד הציקה לי, כי לא היה מדובר באיזה ארחי פרחי מהרחוב. ראו עליו שהוא אדם ירא שמים ואוהב את ה' יתברך, ולכן ההנהגה המשונה שלו ממש הציקה לי."



נצור לשונך

הפה – הכלי העיקרי שקיבלנו

נשים לב למה שהוא אומר כאן!
 אישה מדברת עם שכנה, מפטפטת בטיפת חלב, בקופת חולים, באוטובוס, בחתונה או בטלפון – היודעים אנו מה היא עושה? היא יכולה להרוס עולמות עליונים הקדושים לאין ערך ושיעור!
 הנביא אומר "מהרסיך ומחריביך ממך יצאו" - ממך! מאיתנו!!
 ביכולתנו לבנות עולמות ולהרוס עולמות – כל זאת ע"י מילה של יהודי! (אדרבה)

רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל כתב בתחילת ספרו "נפש החיים":
 "כי במעשיו ודיבוריו ומחשבותיו הטובים, הוא מקיים ונותן כח בכמה כוחות ועולמות עליונים הקדושים, ומוסיף בהם קדושה ואור. כמו שכתוב בישעיהו: 'ואשים דברי בפיך... לנטוע שמים וליסוד ארץ', וכמאמר ז"ל 'אל תקרי בניך אלא בוניך' כי המה המסדרים עולמות העליונים כבונה המסדר בנינו, ונותנים בנו רוב כח. ובהיפוך חס וחלילה ע"י מעשיו או דיבוריו ומחשבותיו אשר לא טובים, הוא מהרס ר"ל כמה כוחות ועולמות עליונים הקדושים לאין ערך ושיעור."

נ"ה אדר א' כ"ז אדר



רבי חיים סינאוני זצוק"ל

נ"ה אדר א' כ"ז אדר



רבי ישראל יעקב פישור זצוק"ל

הצלון מוקדש לעילוי נשמת
 ר' פינחס בן מזל ז"ל
 נלב"ע א' כסלו תשפ"א
 ת.נ.צ.ב.ה

לתרומות להפצת העלון,
 הקדשות והנצחות
 tzniutw@gmail.com
 052-7697432

הצלון מוקדש לעילוי נשמת
 רחל רשל בת איה' ז"ל
 נלב"ע ט' אייר תשפ"א
 ת.נ.צ.ב.ה

שביבי אור

נתינה ללא גבול - למען השראת השכינה

ואולי סוד הדבר טמון בזה, שעניין המשכן לא היה מצוה ככל המצוות, אלא - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", בתוכם ממש, שהוא יתברך ישרה שכינתו בתוכם, ומונחת בזה אהבה והקרבה לקב"ה, כי אור פני השכינה הוא החיים הקיימים והאמיתיים, ולכן כאשר שמעו עמ"י שניתנת להם אפשרות לבנות בית ששם יתאחדו עם הקב"ה, פשוט שפכו כספם וזהבם למטרה זו, עד שהיו צריכים לעצור בעדם.

גם היום יש לנו אופנים של השראת השכינה. הנה אמרו חז"ל: "איש ואשה זכו - השכינה ביניהן", והרי רואים אנו שבד"כ רוב המריבות בבית הן על ענייני ממון, כאשר הבעל חושב שהאשה מבזבזת יותר מדי לדעתו, או שהאשה רוצה איזה דבר והבעל מסרב לתת, וגם אצל שני ידידים, כאשר נודמן איזה עסק שלא יצא לאור כרצון שניהם, ויש מריבות, גם זה גורם הסתלקות השכינה.

בואו ונזכור את אבותינו, שגם להם היתה משיכה לממון, ואעפ"כ בכדי שתשרה השכינה בתוכם, שפכו את ממונם כמים ולא היה הכסף נחשב בעיניהם למאומה, וכן אנו, כדאי לוותר על מעט כסף ולא לריב על כך, ובלבד שיהיה השלום בבתינו ובמחננו, ואז הקב"ה ישרה את שכינתו בתוכם, ויחיש פדות נפשנו במהרה בימינו. (תפארת שמשון)

כמה מופלא מה שמספרת לנו התורה על התנדבות עמ"י למלאכת המשכן.

כאשר הכריזו על המגבית לטובת המשכן, נענו כולם תיכף ומיד והביאו את הדברים היקרים להם ביותר, זהב כסף ונחושת ואבנים יקרות, והנשים אפילו הורידו את התכשיטים שעליהן ומסרום, עד כדי כך שבאו ואמרו למשה: "מרבית העם להביא", היינו לא רק שכבר הביאו די והותר לכל המלאכה, אלא שממשיכים להביא עוד ועוד בלי הפסק, עד שהיה משה צריך להעביר קול במחנה: "איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש".

ובל נחשוב שבעיני אבותינו היה הכסף זול. הרי בתחילת פרשת צו, מפרש רש"י: "אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות, ביותר הצריך הכתוב לזרוז במקום שיש חסרון כיס". תמיד היה האדם קשור לממונו וקשה לו כמוות הפרידה ממנו.

ומכל מקום כשהגיע לעניין המשכן מצאנו כזו נדיבות רבה, שאחרי הכרזה אחת יבוא שיטפון בלתי פוסק של כסף! וגם הנשים, שבשום אופן לא הסכימו להיפרד מתכשיטיהן למען ע"ז של העגל, כשהגיעו לבניית משכן הקודש, הורידו את כל תכשיטיהן ברצון, והיתה השתתפות שלימה ומופלאה.

חכמת נשים

צריך להוסיף שם? - אני אעשה זאת!

מידותיה של הרבנית זילברשטיין ע"ה התעטרו בענוות חן - בבחינת לא יאומן כי יסופר. מעשה שהיה באחד השידוכים שהוצעו לנו, ושם המחוננת היה כשם אשתי. הלכנו להיוועץ במרן ה"קהילות יעקב" זיע"א ושאלנו כיצד לנהוג. מרן השיב, שראוי שאחת המחוננות תוסיף שם לשמה, והדגיש שאין די בהוספת שם גרידא, אלא שצריך שבני משפחתה וידידותיה יקראו לה בשם זה.

כמובן שהדבר אינו נעים כל כך, שאדם במבחר שנותיו יקרא לפתע בשם חדש. ברם, כשרעייתי ע"ה שמעה זאת, אמרה מיד: 'צריכים להוסיף שם? - אני אעשה זאת!'

היא הוסיפה ואמרה במתק לשונה, שגם תנמק למחוננת מדוע דווקא היא מוסיפה את השם, ולא המחוננת. 'אסביר לה, שכיון שאבא שלי, הלא הוא מרן הרב אלישיב, עדיין חי, הרי כשם שהוא נתן לי את שמי הראשון, ביכולתו לתת לי גם את שמי השני. אבל, אבא שלך, מחוננת יקרה, נמצא כבר בגן עדן... וכך, ללא ויכוח, הודיעה שהיא זו שתוסיף את השם. ואכן, אביה הוסיף לה את השם 'עליזה', ומאז נקרא שמה 'עליזה שושנה'.

ראינו כאן דוגמא חיה ומוחשית כיצד אדם מקבל על עצמו הכבדה בחיים, וכל זאת בענווה מופלגת, בחכמה ובתבונה, ומבלי להשאיר את הרושם כאילו שהוא עושה חסד. (מתוך 'שמחה בבית')

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתנתו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשמ"מ
ת.נ.צ.ב.ה